

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 1

Ba tháng nghỉ hè chắc hẳn ai cũng có những chuyến đi du lịch vui vẻ bên gia đình. Đối với em, điều tuyệt vời nhất mỗi khi hè về đó chính là được về quê nội. Được ngắm nhìn những cánh đồng lúa mênh mông trên con đường thơm mùi lúa mới.

Sáng sớm bà đã dẫn em đi bộ trên con đường làng quen thuộc. Cảnh vật xung quang thanh tĩnh, yên bình. Thỉnh thoảng từng cơn gió lướt qua mang theo mùi hương của lúa nếp. Quê nội đang vào vụ mùa. Hai bên đường những lũy tre xanh và những cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay. Trời chưa sáng hẳn, thỉnh thoảng từng đàn chim sẻ bay lượn trên khắp cánh đồng, chúng cất tiếng hót véo von như để gọi nhau. Khi ông mặt trời lấp ló sau rặng tre già, những tia nắng đầu tiên len lỏi qua từng kẽ lá. Cảnh vật hiện ra là một bức tranh đồng quê tuyệt đẹp.

Những cánh đồng lúa nối tiếp nhau nhìn xa như một tấm lụa vàng óng ả, mềm mại. Những chị gái đi qua làm cho tấm thảm ấy bỗng bành, nhấp nhô như những con sóng ngoài biển khơi. Những bông lúa trĩu hạt uốn cong mình chỉ chờ các bác nông dân gặt về. Trên lá vẫn còn đọng những giọt sương long lanh như những viên pha lê. Những hạt thóc căng tròn hứa hẹn một mùa vàng bội thu. Nếu không về quê nội em sẽ chẳng biết hạt gạo, hạt cơm mình ăn được tạo ra như thế nào. Em chăm chú nghe bà kể về sự hình thành và phát triển của cây lúa.

Trên khắp các cánh đồng, các bác nông dân đã làm việc hăng say. Tiếng cười vui vẻ, tiếng gọi nhau í ới. Những giọt mồ hôi đầm đìa trên khuôn mặt. Phải trải qua biết bao vất vả, nhọc nhằn người nông dân mới làm ra được hạt thóc. Nắng đã bắt đầu chói chang nhưng mọi người vẫn chăm chỉ làm việc. Những bó lúa nặng trĩu hạt được các bác gánh về trong niềm vui mừng, phấn khởi. Em thầm biết ơn, trân trọng những người lao động tạo nên cây lúa.

Bức tranh quê nội thật đẹp và thanh bình. Những cánh đồng lúa mênh mông chính là cảnh vật không thể thiếu trong bức tranh ấy. Em mong những dịp hè sau nữa lại được về với nội để ngắm nhìn vẻ đẹp đồng quê.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 2

Em về Đà Lạt không phải như một du khách xa lạ, thoáng qua, mà em về Đà Lạt thăm họ hàng; luôn tiện nghỉ hè mấy tuần ở đó. Thế là em sống ở Đà Lạt. Nếu miêu tả một cảnh đẹp ở Đà Lạt thì rất khó, vì khi đã đặt chân đến Đà Lạt là ta đã bước vào một xứ sở mộng mơ: ta bước vào tranh giăng mắc bốn bề. Một không gian bốn chiều là tranh. Em bước đi trong tranh, thở trong tranh và ngồi nghỉ trong tranh.

Thật hồ đồ khi chưa tả được những bức tranh ấy. Đó là những bức tranh như xứ sở châu Âu, xứ sở ôn đới, với đồi cỏ, rừng thông hẻm vực, sương mù. Hơn thế, bầu không khí Đà Lạt lúc nào cũng mát rười rượi. Ba em thường đùa rằng: Đà Lạt có một cái máy lạnh mấy trăm ngàn cây số. Nhưng máy lạnh này không tốn điện lại có gió trời. Và nhìn được bầu trời đám mây, cỏ hoa khắp chốn.

Buổi sáng rút tay vào túi, em đi từ nhà thờ Con Gà ra chợ, qua hồ Xuân Hương, thấy sương chưa tan, còn mờ mờ khắp chốn. Vậy mà bên bờ hồ đã nhộn nhịp người làm vườn rửa cà rốt, những thúng cà rốt màu da cam rực lên một màu chói mắt bên bờ hồ. Buổi trưa, dọc theo mọi ngã đường, em được các cành thông che nắng, phấn thông vàng bay bay trong gió như những hạt bụi tinh khôi tìm về tương lai. Giữa những bụi cây xanh ngắt lại rực lên những đóa hoa hoang dại: nào dã quỳ vàng chói, nào hoa ngũ sắc sắc sỡ, nào tường vi trĩu nặng từng chùm. Nếu vui chân vượt qua vài dốc ta sẽ đến Cam Ly. Thác Cam Ly không hùng vĩ mà hiền hòa, rộn ràng và tươi mát cheo leo bên sườn dốc, lại có cỏ xanh hoa dại nở vàng, nở tím.

Em bước đi thảnh thơi cũng phải dè dặt, vì sợ dẫm lên những đóa hoa vàng bé xíu, mọc từ một loài cỏ dại trên đất đồi. Một lúc thông dong, em bước vào các vườn lan Đà Lạt. Từng lá lan mỏng

lên, từng chồi lan nõn nà, xanh xanh, trong trong và bóng mượt như nhựa. Nhìn lá hoa thật mà cứ ngỡ như hoa giả vì nó sặc sỡ lắm, tươi thắm lắm, đợi đến khi hương lan tỏa ra, em mới biết là hoa thật. Lan Đà Lạt trăm thứ vạn loài, không thể đếm xuể cả địa lan, lan phong lan cả vũ nữ, cát-laya, đến loài Hồ Điệp, và Đại Châu. Rồi bên cạnh đó là những cây kì hoa dị thảo... thắm lặng mà tươi tắn như sen đất tươi xanh, hồng môn rực đỏ, cảm tú cầu tím nhẹ, hoa lồng đèn xinh xinh và thiên hải lưỡng lợ. Vào Dinh Ba, chúng ta sẽ thấy những đoá hồng nào hồng nhung, hồng bê bê, hồng phấn, hồng trắng. Chưa kể những nhà kính trồng hồng, trồng li rục rờ như những xứ sở Ba Lan kiêu sa và tươi thắm như những phim tình diễm lệ.

Ngày xa Đà Lạt, em lưu luyến bước không vui. Trong lòng thầm nhủ: "Tạm biệt thôi, mai này mình lại về Đà Lạt" nhưng biết đến bao giờ? Cuộc sống cứ cuốn trôi với bao nhiêu công việc của học trò. Đà Lạt ơi! Bao giờ em gặp lại?

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 3

Mùa hè đến, những tiếng ve sầu kêu trong màu đỏ rực rỡ của cây phượng vĩ đầu làng. Em vui biết bao khi được ngắm khung cảnh quê em tràn đầy sức sống những ngày hạ sang. Đối với em, nó là cảnh đẹp tuyệt mỹ nhất.

Quê em là một vùng rất đổi thanh bình, quanh năm người dân ở nơi đây trồng lúa, cấy cây và chăm nuôi những con gia súc. Lối sinh hoạt bình dị và nông hậu nên quê em được ban tặng một khung cảnh tuyệt vời. Khi hè đến, quê em như thay một màu áo mới xanh tươi và trong trẻo vô cùng. Em thích thú ngắm nhìn sự biến chuyển kì diệu ấy.

Sáng sớm, khi bình minh lên, ông mặt trời mang trên mình ánh sáng cảm nhận nhạt từ từ ngó lên sau những rặng tre xanh đầu làng. Ánh sáng xuyên qua những cành tre vừa mới tỉnh giấc đang rung động tạo ra những tia ánh sáng huyền ảo. Phía xa, từng tầng mây bàng bạc lơ lửng quanh đỉnh đồi xanh tươi còn phủ một lớp ánh sáng vàng nhẹ của không gian buổi sớm. Làng em, chú gà trống là dậy sớm nhất, nó trở thành chiếc đồng hồ báo thức sống cho dân làng. Một lần em dậy thật sớm, nhìn chú gà trống đứng oai vệ trên đồng rơm vàng cất tiếng gáy khắp xóm. Đó cũng là lúc người dân thức dậy để đi làm đồng. Mọi người kéo nhau ríu rít ra đồng làm việc, mấy cô mấy bác rục rịch chuẩn bị cho một phiên chợ sáng họp ở đầu làng. Con người thì vội vã, mải miết với công việc còn thiên nhiên cứ vậy, yên bình vô cùng.

Có lẽ, nếu không có kì nghỉ hè, em cũng sẽ như mọi người, sáng sớm cũng tất bật với việc đến trường, không thể chiêm ngưỡng hết vẻ đẹp gần gũi và tràn đầy sức sống này. Mặt trời dần lên cao, tỏa những ánh nắng lấp lánh trên đỉnh đồi. Ánh nắng chan hòa mọi nơi, bao phủ cảnh vật, nắng tràn trên những ngôi nhà mái ngói đỏ đã bám một lớp rêu phong cổ kính, nắng xuyên qua những kẽ lá xanh non lộc biếc. Cái nắng sớm ở làng em, không chói chang gay gắt như nắng trưa mùa hè, không nhạt nhẽo như nắng mùa thu mà nó là cái nắng ướn, nắng mới, cái nắng còn chút sương đêm đọng lại trên những bông hoa trong vườn. Nhìn nắng hàng cau xanh mượt một màu ngọc bích. Cảnh vật như đang được tắm trong cái ấm áp của buổi sớm. Vài cây nhãn trồng trong vườn nhà em đang vẫy gọi lũ ong mật đến chung vui trong nắng sớm. Ra vườn, cũng là lúc em cảm nhận được mùi hương phảng phất nhẹ nhàng của buổi sớm tinh khôi.

Nhắc đến khung cảnh quê em vào hè, không thể bỏ qua đồng lúa xanh bát ngát trải dài đến chạm chân trời tạo nên một màu xanh hài hòa vô cùng. Màu xanh ấy như mời gọi sự sống, gọi những

con gió hè man mát đến nơi đây làm cho những cây lúa xanh nghiêng mình rì rào vì vui thích. Trên đường làng, những chú trâu chăm chỉ cùng người nông dân đi cày, tuy giờ đã có máy móc nhưng những chú trâu luôn là một người bạn thân thiết với những người nông dân, với trẻ mục đồng. Nhớ về những chiều hè lồng gió, vài ba đứa trẻ mục đồng phụ cha mẹ đưa trâu ra những bãi cỏ. Chúng ngồi, nằm trên lưng trâu, đưa đẩy con sáo diều bay cao, vút lên từng tiếng sáo trầm bổng trong không gian, khơi gợi bao trí tưởng tượng phong phú của em. Có lẽ các bạn trên thành phố, không thể tận hưởng được những lúc thanh bình như thế. Được nằm trên bãi cỏ, nghe tiếng sáo diều vi vu, ngắm những đám mây đủ hình thù kì lạ. Ở quê, buổi chiều hè không hề oi bức như trên thành phố, không làm cho con người cảm thấy khó chịu vì khói bụi và tiếng còi xe inh ỏi trên con đường tấp nập xe cộ, mà nó rất yên bình trong trẻo mang hương vị của đồng nội và cỏ cây.

Đối với em, cảnh quê là cảnh đẹp nhất khi mùa hè đến. Dù các bạn có thích thú với những chuyến du lịch xa, những bãi biển cát vàng sóng vỗ thì em vẫn mãi say mê chính cảnh đẹp nơi chôn rau cắt rốn của mình.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 4

Từ lâu, em đã mong ước được tham quan vùng biển Nha Trang, một thắng cảnh tuyệt đẹp của đất nước. Và cuối cùng, ước mơ ấy đã thành hiện thực, nhờ có cuộc vui hè do xã tổ chức để khen tặng học sinh giỏi nên em đã có cơ hội tham quan vùng biển thơ mộng này.

Hôm đó, em dậy sớm, làm vệ sinh cá nhân rồi cùng mẹ chuẩn bị cho chuyến tham quan. Đúng 6 giờ, chiếc xe buýt bắt đầu khởi hành, em tạm biệt mẹ rồi cùng mọi người lên đường. Đi được một lúc, em bắt gặp hòn Vọng Phu. Quả đúng như mọi người nói, hòn Vọng Phu này có dáng đứng của một người mẹ đang trông con, mỗi mòn đợi người chồng yêu quý thật. Rồi còn những ngọn núi với những hòn đá cuội nhẵn bóng. Hòn Nước thơ mộng diệu kì, chỉ tiếc là em không thể dừng lại để tham quan chúng được. Hoan hô, đến nơi rồi! Biển Nha Trang đã thấp thoáng hiện lên làm chúng em vui sướng cả người, những đợt sóng nhẹ lên bờ cát trắng. Có những người bơi tuốt ra ngoài cửa biển. Xa xa, những chiếc thuyền đủ màu sắc đi một cách chậm chạp (có lẽ vì chúng ở xa em quá).

Nước biển mát quá, em muốn nhảy xuống biển tắm lấm, nhưng không được. Trên bờ cát trắng phau, những cô bé, cậu bé vui vẻ xây những lâu đài cát của mình. Hết giờ rồi, em tạm biệt vùng biển rồi lên xe đi tới đảo khỉ, nhưng chúng em không tới ngay được, em còn phải qua một chuyến tàu nhỏ nữa. Rồi đảo khỉ dần dần hiện lên với những cây dừa cao, một tấm biển nhỏ có vẽ hình một chú khỉ và đề một dòng chữ đại khái là: “Hân hạnh chào đón quý khách” Đoàn chúng em chọn địa điểm ở một tán dương rậm rạp để ăn bữa cơm trưa, nhưng đoàn chúng em không ăn vội mà còn rong ruổi chơi đùa, đến khi quay về thì trái cây đã bị khỉ dùng dao cắt ra ăn gần hết (chúng khôn thật đấy). Ăn xong bữa cơm trưa, chúng em đi thăm một đàn khỉ trên đảo, hình như có đến mấy trăm con. Xem khi được một lúc thì chúng em lại đến rạp xiếc để xem những tiết mục của những chú chó, chú khỉ... thật đáng yêu. Thích nhất là xiếc khỉ, có chú khỉ làm người đạp xích lô và đương nhiên cũng phải có một chú khỉ khác quần áo sang trọng ngồi chễm chệ, tay cầm chiếc dù làm khách.

Khi những tiết mục của đoàn xiếc chấm dứt cũng là lúc chúng em rời đảo khỉ để đến Hải Sinh Vật Học, ở đây em đã được xem vô số loài san hô lớn nhỏ, nhiều loài cá quý hiếm và còn được tận mắt chứng kiến những con cá mập bơi lội. Chúng em lại được sờ cả vào bộ xương cá voi khổng lồ

và gặp một loài cá được mệnh danh là nàng tiên của biển cả. Trời đã bắt đầu tối, chúng em đành phải rời bỏ thành phố Nha Trang thơ mộng này, buồn quá! Nhưng biết làm sao được, dãy đèn bên thành phố đã bắt đầu thấp lên những quả tròn màu tím nhạt, ngả dần sang màu xanh lá cây và cuối cùng nở bung ra trong màu trắng soi rõ mặt người qua lại. Lúc bấy giờ, Nha Trang lại hiện lên với một bộ mặt mới, những ánh đèn đủ màu sắc của các khách sạn, toà nhà cao tầng làm thành phố trở nên lộng lẫy hơn.

Nhưng rồi chúng em cũng phải rời bỏ những hình ảnh đẹp đẽ ấy, rời bỏ thành phố Nha Trang với vẻ vô cùng hối tiếc, đi được một lúc lâu, nhiều người có vẻ đã buồn ngủ và say xe, các anh chị phụ trách thấy thế liền bày ra nhiều trò chơi lý thú, chia cả đoàn làm hai đội khác nhau, hát những bài ca thiếu nhi cho tới khi chiếc xe dừng lại trước cổng toà nhà Uỷ Ban nhân dân xã Hoà Kiến.

Ôi! Lần đi tham quan này mới tuyệt làm sao! Em nguyện sẽ cố gắng học thật giỏi để những năm sau được đi thăm những danh lam thắng cảnh tuyệt đẹp khác của đất nước ta hay sẽ gặp lại vùng đất Nha Trang này, một cõi mộng mơ đẹp và rất đổi diệu kì.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 5

Quê tôi xa lắm, đó là một vùng biển miền trung vì vậy chỉ có dịp hè tôi mới được ba mẹ cho về thăm quê. Biển quê tôi đẹp lắm, có ánh nắng chói chang, có cát trắng, có gió Lào vi vu ngày đêm thổi về biển.

Mỗi dịp được về quê, tôi thường dậy sớm theo nội tôi ra biển. Trong hơi sương còn đang phảng phất đâu đây, biển mờ màng dịu dàng, vài con gió nhẹ thổi vào đất liền mang theo cái vị mặn đặc trưng của biển. Đứng trước biển tôi cảm nhận được cái vì cái nồng nồng khó tả phả vào người. Trên không trung, những con hải âu trắng chao nghiêng đôi cánh, mãi miết bay về phía chân trời xa thẳm, nơi bình minh hồng tươi đang hắt những tia nắng hình dề quạt xuống mặt nước. Từng đợt sóng nhẹ vỗ vào bờ, nước biển trong xanh, bờ cát trắng trải dài tít phía xa. Tôi bước đi với đôi chân trần trên cát, cảm giác mát dịu xuyên thấu vào da thịt tôi. Một cảm giác lạ lan tỏa khắp cơ thể tôi. Từng hạt cát mịn màng, mát rượi lù lù dưới đôi chân của tôi. Tôi tìm, nhặt nhanh từng chiếc vỏ ốc lẫn lóc trên cát. Mỗi cái vỏ là nơi chứa đựng những kỉ niệm của quê hương. Khi rời xa quê, chính những cái vỏ ốc ấy là cầu nối để tôi được sống lại với quê hương mình.

Khi trong tay ta có những chiếc vỏ ốc, ta chỉ cần hả hơi vào rồi áp tai nghe thì sẽ nghe thấy tiếng sóng vỗ, nhịp điệu, âm thanh của biển. Những con sóng vỗ bờ cát, tung bọt trắng xóa. Nó nhào lên rồi vút về để lại trên cát biết bao nhiêu là vỏ ốc và những chú cua con vội vàng lẩn trốn.

Người dân quê tôi chủ yếu làm nghề đánh bắt cá, những tàu lớn thường đi đánh bắt xa, có khi cả tháng họ mới vào đất liền, chỉ còn lại những người lớn tuổi, sức khỏe giảm sút thì mới đánh bắt gần bờ. Họ thường dậy từ rất sớm để ra biển, chân họ dẫm từng bước chắc nịch hẳn lên bãi cát, chiếc thuyền bằng gỗ nâu đen bóng lướt trên cát theo sức đẩy của những cánh tay dài lực lượng. Bọn trẻ con ríu rít chạy theo bút những bông hoa muống biển tím tím, cánh còn ướt đầm hơi sương đêm ném lên thuyền. Hoa muống biển có phải vì vẻ đẹp bình dị của hoa hay bởi sức sống mãnh liệt của nó mà người dân ở đây coi hoa muống biển như một loài hoa lành đem bình yên đến. Hoa theo những con thuyền lênh đênh ngoài khơi xa mang theo nỗi mong chờ của người ở lại. Biển hiền hòa là thế nhưng cũng có lúc sục sôi giận dữ. Đó là những ngày biển động sóng nổi lên dữ dội. Những con sóng bạc đầu không còn khẽ khàng mon man lên bờ các mà điên cuồng xô âm âm

vào vách đá. Những ngày như hết nhanh chóng tan đi khi phiên chợ cá đông vui tới. Ấy là khi thuyền về. Các con thuyền chở nặng cá tôm hoan hỉ trở về sau những chuyến đi dài ngày vất vả. Nhìn từ xa, hai con mắt thuyền mở to như vui mừng khi lại được nhìn thấy bến bờ. Thuyền vừa cập bến, người trên bờ đã đổ xô đến. Kẻ ôm chầm lấy nhau mừng mừng, tủi tủi, người nhanh nhẹn khiêng những sọt cá nặng lên khoang bờ. Những con cá béo nung núc những mảng thịt, mang còn phì phò bong bóng được xếp lẫn với những con tôm còn tươi roi rói cứ bung càng tách như dọa bọn trẻ con thò tay nghịch bắt. Tiếng lao xao trả giá, tiếng lịch thúng mừng của người bán, vạ người mua hòa lẫn vào nhau nghe đông vui khó tả. Trời đã vãn chiều trên bãi cát chỉ còn lổng chổng sọt không thì người ta mới lục đục kéo nhau về. Những con thuyền bây giờ mới nhẹ nhõm gói đầu lên bờ cát trắng, nằm nghỉ ngơi sau một chuyến đi dài. Hoàng hôn đến từ lúc nào đang nhẹ dần buông trên biển. Đó là một ngày ở biển khi tôi được về thăm mảnh đất quê hương.

Khi nhắc đến quê hương, điều đầu tiên tôi nhớ đến là biển, tôi ao ước được sống tại vùng quê thanh bình này. Đứng trước biển bao la, tôi thấy mình thật nhỏ bé, tôi yêu quê hương, tôi yêu bờ biển quê mình, và tự hào biết bao khi tôi là người con của quê hương yêu dấu đó.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 6

“Việt Nam đất nước ta ơi

Mênh mông biển lúa đâu trời đẹp hơn”

Những cánh đồng lúa rộng mênh mông bát ngát đã trở thành biểu tượng của làng quê Việt Nam hết sức thanh bình yên ả, đi vào thơ ca nhạc họa của muôn đời. Dịp hè vừa rồi, nhân một chuyến đi thăm quê nội, em đã có dịp ngắm cánh đồng lúa của làng. Cảnh đẹp ấy đã trở thành dấu ấn khó phai mờ trong tâm trí em.

Như đã thành thông lệ, dịp hè nào cũng vậy, em và cả gia đình lại trở về quê thăm ông bà nội. Trong mắt em, cái gì cũng thật lạ lẫm và mới mẻ. Kia lũy tre xanh xanh đầu làng, kia triền đê với những đừa trẻ mọc đồng đang thả diều, thổi sáo, và cả con sông quê như dải lụa đào mang phù sa bồi đắp cho đồng lúa thêm tươi tốt. Nhưng ấn tượng nhất với em vẫn là cảnh cánh đồng lúa thẳng cánh cò bay. Cánh đồng lúa nằm ở giữa làng, nhìn từ xa tựa như một tấm thảm vàng rực, khổng lồ. Mỗi khi gió thổi qua, tấm thảm ấy lại nhấp nhô từng đợt, những con sóng mãi miết nối đuôi nhau đi về phía chân trời. Mới ngày nào lúa còn đang thì con gái, sắc xanh mon mơn bao trùm khắp không gian, hương lúa lên đồng còn quyện trong gió mới, vậy mà giờ đây, cánh đồng lúa ấy đã đơm một màu vàng trù phú. Hạt thóc là hạt ngọc của trời. Để có được bát cơm dẻo thơm trắng ngần, người nông dân đã phải đổ biết bao mồ hôi và công sức: “Ai ơi bưng bát cơm đầy/ Dẻo thơm một hạt đắng cay muôn phần”. Những bông lúa nặng trĩu hạt làm thân cây như oằn xuống, báo hiệu một mùa màng bội thu. Hương lúa chín thoang thoảng dịu dàng bay trong gió, một mùi hương thanh khiết và tươi mới, làm dịu mát tâm hồn con người. Đó cũng là thứ mùi đặc trưng của đất, của hương đồng gió nội vào những ngày hè nắng cháy. Vào sáng sớm, khi đất trời còn đọng hơi sương, cánh đồng lúa im lìm như đang ngủ say, cả không gian chìm trong một màu huyền ảo tựa như chốn bồng lai tiên cảnh. Xa xa, thấp thoáng thấy vài chú trâu đang nhai nhả gặm cỏ. Dưới ruộng, những chú cò trắng đang bì bõm lội để kiếm tôm, kiếm tép.

Mùa lúa chín cũng là mùa nhộn nhịp, đông vui nhất trong làng. Em rất thích được chứng kiến cảnh mọi người thu hoạch lúa. Lúc trời mới tờ mờ sáng, các bác nông dân đã cùng nhau ra đồng, tiếng cười nói, trò chuyện rôm rả làm náo động cả một vùng. Trên gương mặt họ lấm tấm những giọt mồ hôi nhưng nụ cười lại sáng bừng bao niềm hân hoan, hạnh phúc. Bàn tay gặt lúa khéo léo nhanh thoăn thoắt, chả mấy chốc, những bó lúa được xếp gọn gàng trên xe để kéo về sân phơi. Tiếng cắt lúa, tiếng máy sát làm nên âm thanh rộn ràng của cuộc sống làng quê. Thóc đầy sân phơi tự bao giờ đã là biểu tượng của cuộc sống ấm no, trù phú, mang lại sự bình yên trong tâm hồn mỗi người. Những con đường quê ngày mùa còn ngập tràn sắc vàng của rơm rạ. Mùi rơm ngai ngái đã trở thành nét đặc trưng của những vùng quê đồng bằng Bắc bộ. Tôi thích nhất là được cùng đám trẻ con hàng xóm ra đồng bắt cào cào, châu chấu. Những chú cào cào, châu chấu bụng căng tròn nướng lên ăn còn đọng lại hương thơm và vị béo ngậy nơi đầu lưỡi. Vài chú chim sẻ sà xuống đồng để nhặt những hạt thóc còn vương vãi sau khi gặt.

Được thăm cánh đồng lúa đã trở thành niềm mong đợi và háo hức của tôi mỗi lần về quê. Ngắm nhìn cánh đồng lúa, tôi cảm thấy thật yên bình và thêm phần gắn bó với quê hương mình hơn.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 7

Quê hương! Hai tiếng ấy thôi mà sao thân thương quá. Quê hương là nơi chôn rau cắt rốn của mỗi người. Nơi ấy không chỉ có gia đình, người thân mà còn có cả những gì gần gũi, thân thuộc nhất. Quê hương đối với em mang ý nghĩa vô cùng đặc biệt, nhất là cánh đồng lúa rộng lớn bao la.

Em sinh ra và lớn lên ở vùng quê đồng bằng Bắc Bộ - một trong những vựa lúa lớn trên dải đất hình chữ S thân yêu. Từ nhỏ, cánh đồng lúa mênh mông đã hẳn sâu trong kí ức non nớt, thơ ngây của em. Cánh đồng lúa quê hương em đẹp như một tấm thảm khổng lồ, mỗi mùa lúa qua đi, tấm thảm ấy lại thay màu mới.

Sáng sớm tinh mơ, tiếng gà trống vang vọng khắp cả miền quê, đánh thức vạn vật bừng tỉnh giấc. Làn khói bếp màu lam bay lên, quện vào nhau trên không trung. Cánh đồng cũng tỉnh dậy sau một giấc ngủ dài. Ánh mặt trời chan hòa khắp muôn nơi, len lỏi qua từng cây lúa, những giọt sương long lanh còn đọng lại trên lá lúa, long lanh như những viên pha lê trong suốt. Con cò trắng đang cúi đầu mổ mồi, nghe tiếng động thì hoảng hốt dang cánh bay lên cao. Những cơn gió tinh nghịch thổi qua làm biển lúa dập dờn sóng vỗ, nối đuôi nhau chạy tít tận chân trời.

Mặt trời dần lên cao, ánh nắng rực rỡ xuyên qua những màn mây trắng bồng bênh, vuốt ve cả cánh đồng bao la, bát ngát. Bóng nón của các bác nông dân nhấp nhô lên xuống, tiếng bi bơm lội nước vang lên giữa làng quê tạo cảm giác thanh bình, yên ả lạ thường.

Ngày dần trôi đi, đã đến lúc hoàng hôn, cánh đồng cũng như cảnh vật khác, đắm mình trong ráng chiều đỏ rực. Các bác nông dân đã lục tục ra về, cả cánh đồng rộng lớn là thế chợt chìm vào khoảng không vô tận, thỉnh thoảng ngân vang những tiếng chuông từ ngôi chùa phía xa.

Mặt trời xuống núi đằng Tây, bóng tối dần xâm chiếm không gian của ánh sáng. Trời tối dần, tối dần, nhà nhà lên đèn, quây quần bên bữa cơm chiều muộn. Cánh đồng lúa lặng lẽ ngâm mình trong bóng tối. Âm thanh của đủ loại côn trùng vang lên giữa không gian yên tĩnh. Dưới ánh trăng yếu ớt, cánh đồng lặng lẽ dõi theo cả làng quê rồi dường như cũng chìm vào giấc ngủ khuya, tạm biệt những chú côn trùng vẫn mãi miết kêu vang để ngày mai còn thức dậy.

Mỗi khoảnh khắc trong ngày, cánh đồng lúa lại mang một sắc thái khác. Mỗi khoảnh khắc trong năm, nó lại đem về một sắc màu riêng cho vùng quê thanh bình này. Mùa xuân, mạ non mới nhú, mơn mớn trong gió xuân. Qua đi ít lâu, mạ non khôn lớn, thành cây trưởng thành rồi bước vào thì con gái. Những hạt sữa trắng tinh hình thành trong lớp vỏ chấu, hấp thụ đủ tinh hoa của đất trời và trở nên sần chắc. Chợt một ngày kia, lúa rủ nhau chín, lúc ấy, cả cánh đồng như một tấm thảm vàng thơm khổng lồ. Hương lúa chín dịu dịu mà say đắm lòng người khẽ lan tỏa khắp không gian hứa hẹn một mùa màng bội thu. Trên khuôn mặt những người nông dân hiền lành, chất phác lấp lánh những nụ cười hạnh phúc. Cả gia đình cùng nhau ra đồng gặt lúa. Những bông lúa trĩu nặng được đôi bàn tay con người nâng niu, trân trọng. Lúa gặt xong còn lại những gốc rạ trơ trọi giữa đồng, những thân thóc vàng ruộm. Một mùa khắc nghiệt qua đi, người nông dân lại chăm chỉ gieo mạ, cấy cây, chăm sóc từng ngọn lúa. Âm thanh của thiên nhiên và con người hăng say lao động chan hòa vào nhau tấu lên khúc nhạc giản dị của đồng quê.

Cánh đồng lúa quê em không chỉ là điểm tựa cho bao gia đình sinh sống mà còn là một phần không thể thiếu của quê hương, một phần máu thịt trong cơ thể mỗi người. Để rồi một ngày kia xa

quê, lòng em vẫn bồi hồi nhớ hình ảnh cánh đồng bao la cùng niềm tự hào trào dâng trong trái tim mình:

“Việt Nam đất nước ta ơi

Mênh mông biển lúa đâu trời đẹp hơn...”

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 8

Mỗi một chúng ta, ai cũng có quê hương của mình. Quê hương là chòm khế ngọt, là nơi để lại những kỉ niệm đẹp trong cuộc đời. Dẫu có phải đi xa, bao giờ người ta cũng nhớ về quê cha đất tổ.

Em lớn lên ở vùng chiêm trũng, nơi có cánh đồng thẳng cánh cò bay. Và có lẽ cánh đồng lúa quê em luôn có sức hấp dẫn kéo những người đi xa nghĩ về nơi chôn nhau cắt rốn của mình. Những buổi sáng mùa xuân ra đứng ở đầu làng mà nhìn cánh đồng thì thích thú biết bao! Gió xuân nhẹ thổi, sóng lúa nhấp nhô từng đợt, từng đợt đuổi nhau ra mãi xa. Một đàn cò trắng đang rộng đôi cánh bay qua, nổi bật trên nền trời xanh thẳm. Nhất là những buổi khi bà con nông dân đi làm cỏ, cánh đồng rộn lên bao câu ca tiếng hát.. Từng đàn bướm đủ màu sắc sặc sỡ như đùa giỡn với thảm lúa xanh. Vào những mùa lúa chiêm đang chín rộ, nếu ai đứng ở xa nhìn lại sẽ thấy một biển vàng mênh mông. Rải rác khắp cánh đồng là cánh bà con nông dân đang gặt lúa, nón trắng nhấp nhô trên đồng.

Chiều đến khi gió nồm nhẹ thổi, lúa khẽ lay động rì rào như đang thì thầm tâm sự với nhau. Những buổi chiều thu, làn sương phủ trên cánh đồng, trông xa như một màn khói loãng, trắng mờ mờ. Sáng ra, màn sương tan đi để lại những giọt sương long lanh trên lá lúa.

Đến khi mặt trời lên sưởi ấm cánh đồng, những tia nắng rọi vào hazy sương tưởng như muôn vàn hạt ngọc li ti, ánh lên những tia sáng muôn màu, muôn vẻ trông rất đẹp. Ở xóm em, có những anh chị đi xa, lần nào về thăm quê cũng ra thăm cánh đồng. Họ say sưa nhìn ngắm những con chim sẻ đi kiếm ăn bay là là trên thảm lúa. Thỉnh thoảng, chúng đỗ hẳn xuống rồi lại bay vút lên trời xanh ríu rít gọi nhau.

Em yêu mến cánh đồng làng em, yêu mến quê hương em. Nơi đây, em đã sinh ra và lớn lên. Giờ đây, vùng chiêm trũng này đã có những cậu “trâu sắt” băng băng chạy trên cánh đồng. Điện cao thế bừng sáng xóm làng. Cuộc sống đang đi lên trên con đường hạnh phúc.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 9

Hè vừa rồi em được cùng các cô chú trong cơ quan của ba đi du lịch ở Huế. Thành phố Huế có vẻ trầm mặc, mang hương vị nét đẹp xưa. Nơi đây có dòng sông Hương êm đềm, thơ mộng, có cầu Trường Tiền in bóng nghiêng soi dưới dòng Hương, có núi Ngự Bình hùng vĩ xanh tươi và Đại Nội đầy cổ kính. Nhưng có lẽ nơi mà em ấn tượng nhất là nhà vườn An Hiên.

Nhà vườn An Hiên nằm cạnh bờ sông Hương, nó cách chùa Thiên Mụ không quá xa. Cổng vào của vườn được xây bằng vôi vữa, hình vòm và khá nhỏ. Bước vào trong là một lối đi rợp mát với bóng hai hàng mận trắng vòng qua nhau. Đây là khung cảnh ấn tượng khiến người đến chỉ muốn dừng chân mà ngắm nhìn và tận hưởng bầu không khí tuyệt diệu ở đây. Đi hết hàng cây xanh có

một bức bình phong lớn, bình phong này có in chữ “Thọ” mang ý nghĩa về sự lâu dài và bền vững. Bác chăm sóc vườn giới thiệu rằng bức bình phong được đặt trước ngôi nhà cũng còn nhằm mục đích ngăn chặn những điều không tốt lành vào trong ngôi nhà này. Sau bức bình phong là một hồ sen nhỏ, quanh hồ sen có các loại hoa như hoa hồng, hoa vạn thọ, hoa nhài,... và các chậu cảnh được đặt bên cạnh. Hồ sen này cũng được sáng tạo để tạo nên phong thủy cho ngôi nhà.

Trung tâm của nhà vườn chính là ngôi nhà nhỏ ba gian, bước vào trong, cảm giác như được bước vào một không gian mỹ thuật điêu khắc vậy. Các vật liệu trong ngôi nhà đa phần đều làm từ gỗ. Những cột kèo được chạm trổ tinh xảo với nhiều họa văn, họa tiết độc đáo. Nhà được lợp bằng loại ngói nhiều lớp, hình hoa sen được in chính giữa đỉnh mái đầy tinh tế. Điều đặc biệt nữa là hệ thống các cột kèo trong nhà đều được dựng lên, sắp xếp theo những quy tắc nhất định. Có nhiều chữ, câu đối, bức hoành phi được treo ngay ngắn gợi những triết lý, ý nghĩa sâu xa.

Tham quan xong ngôi nhà, em cùng mọi người được bác chăm sóc vườn dẫn đi thăm quan khu vườn của nhà. Ở đây có rất nhiều loại trái cây, là hương vị của thiên nhiên bốn mùa. Những xoài, ổi, bưởi, mít, măng cụt, sầu riêng....dường như tất cả những loài quả nổi tiếng ở khắp nơi. Đi khắp khu vườn, ngắm nhìn những bụi mít sai quả, những cây bưởi nhỏ bé mà ra những trái khổng lồ, những cây xoài nặng trĩu trái,...mới thấy thật tuyệt diệu làm sao. Bằng bàn tay tài hoa và sự cần mẫn, tỉ mỉ của những người chăm sóc, vườn An Hiên mang một vẻ đẹp độc đáo và riêng biệt, có lẽ không chỉ riêng em mà tất cả những ai đã từng đến cũng sẽ chẳng thể nào quên được vẻ đẹp bình yên, tươi đẹp nơi đây.

Rời xa Huế mà lòng thấy an nhiên đến lạ, có lẽ chính mảnh đất kinh kỳ thơ mộng và tấm lòng hồn hậu và chân tình của con người xứ Huế đã khiến lòng ta được lắng lại, thành thoi và hoài thương nhiều đến thế.

Bài văn mẫu Tả một cảnh đẹp mà em đã gặp trong mấy tháng nghỉ hè - Mẫu 10

Quê tôi ở gần biển. Đó là một vùng nắng chói chang, có gió Lào thổi về và có biển. Trong trí óc của tôi luôn lưu giữ những buổi bình minh về biển, những ngày chạy trên cát rất bỏng đôi chân.

Vào mỗi buổi sớm, biển mờ màng dịu hơi sương, vài cơn gió nhẹ thổi vào đất liền cái vị mặn mòi đặc trưng của biển. Nếu không quen sông nơi xứ biển, người ta dễ dàng nhăn mặt vì cái vị nồng nồng khó tả phả vào người. Trên không, những con hải âu trắng chao nghiêng đôi cánh, mãi miết bay về phía chân trời xa thấp nơi bình minh hồng tươi đang hát những tia nắng hình rẽ quạt xuống mặt nước. Biển gọi sóng êm ả lấp lánh như được cát vàng. Nơi ấy, một ngày mới bắt đầu thật yên ả và thanh bình. Tôi rất thích được chạy trên cát. Từng hạt cát mịn màng, mát rượi lù lị dưới đôi chân của tôi. Tôi tìm, nhặt nhanh từng chiếc vỏ ốc lẫn lóc trên cát. Mỗi cái vỏ chứa đựng trong tôi bao nhiêu kỉ niệm.

Chi cần ta hà hơi vào rồi áp tai nghe thì sẽ nghe thấy tiếng sóng vỗ, nhịp điệu, âm thanh của biển. Những con sóng vỗ bờ cát, tung bọt trắng xóa. Nó nhào lên rồi rút về để lại trên cát không biết bao nhiêu là vỏ ốc và những chú cua con vội vàng lẫn trốn.

Những người dân ở đây bắt đầu công việc một ngày của họ là đánh bắt cá. Chân họ dậm từng bước chắc nịch hằn lên bãi cát, chiếc thuyền bằng gỗ nâu đen bóng như lướt trên cát theo sức đẩy của những cánh tay dài lực lưỡng. Bọn trẻ con ríu rít chạy theo bứt những bông hoa muống biển

tim tím, cánh còn ướt đầm sương đêm ném lên thuyền. Hoa muống biển mọc rất nhiều trên bãi cát, có khi phủ kín cả một bãi cát rộng mênh mông, nhìn xa cứ như một thảm thảm nhung màu tím. Không biết có phải vì vẻ đẹp bình dị của hoa hay bởi sức sống mãnh liệt của nó mà người dân ở đây coi hoa muống biển như một loài hoa lành đem bình yên đến. Hoa theo những con thuyền lên đê ngoài khơi xa mang theo nỗi mong chờ của người ở lại. Biển hiền hòa là thế nhưng cũng có lúc sục sôi giận dữ. Đó là những ngày biển động sóng nổi lên dữ dội. Những con sóng bạc đầu không còn khẽ khàng mạn mạn lên bờ cát mà điên cuồng xô ầm ầm vào vách đá. Những ngày như thế nhanh chóng tan đi khi phiên chợ cá đông vui tới. Ấy là khi thuyền về. Các con thuyền chở nặng cá tôm hoan hỉ trở về sau chuyến đi dài ngày vất vả. Nhìn từ xa, hai con mắt thuyền mở to như vui mừng khi lại được nhìn thấy bến bờ. Thuyền vừa cập bến người trên bờ đã đổ xô đến. Kẻ ôm chầm lấy nhau mừng mừng, tủi tủi, người nhanh nhẹn khiêng những sọt cá lên khoang bờ. Những con cá béo nung núc, những thịt mang còn phì phò bong bóng được xếp lẫn với những con tôm còn tươi roi rói cứ bung càng tanh tách như dọa bọn trẻ con thò tay nghịch bắt. Tiếng lao xao trả giá, tiếng lịch kịch thúng mừng của trăm người bán, vạ người mua hòa lẫn vào nhau nghe đông vui khó tả. Trời đã vãn chiều trên bãi cát chỉ còn lổng nhổng sọt không thì người ta mới lục đục kéo nhau về. Những con thuyền bây giờ mới nhẹ nhõm gối đầu lên bờ cát trắng, nằm nghỉ ngơi sau một chuyến đi dài; Hoàng hôn đến từ lúc nào đang nhẹ dần buông trên biển. Đó là một ngày ở biển khi tôi được về thăm mảnh đất quê hương.

Biển vẫn thế, vẫn đẹp và thật kì diệu. Biển mang đến cho tôi nhiều kỉ niệm để nhớ về quê hương. Cảm ơn mẹ đã sinh ra con ở nơi có tiếng sóng, có cát vàng, và có những bông hoa muống biển tuyệt đẹp.

Dàn ý Tả cảnh đẹp ngày hè

I. Mở bài: Giới thiệu về cảnh đẹp mà em định tả:

- Cảnh đẹp đó là cảnh nào, ở đâu?
- Nếu đó là một danh lam thắng cảnh nổi tiếng thì em đã đến đó trong dịp nào?
- Nếu đó là một cảnh đẹp của quê hương thì đó có phải là cảnh tiêu biểu của quê hương em không?

II. Thân bài:

- Nếu đó là danh lam thắng cảnh:
 - + Vị trí địa lí của địa danh: Nơi đó nằm ở đâu, tỉnh nào? Là miền biển hay đồi núi, đồng bằng?
 - + Có thuận lợi cho việc đi lại không?
 - + Cảnh đẹp trên đường đi: cảnh thiên nhiên, con người cũng như sự biến đổi của cảnh vật.
 - + Khung cảnh thiên nhiên nơi đó nhìn khái quát, tổng thể:
 - Nếu đó là cảnh đẹp của quê hương em:

+ Tả bao quát khung cảnh thiên nhiên.

+ Tả cụ thể cảnh vật thiên nhiên: hình dáng, màu sắc, sự biến đổi của cảnh vật thiên nhiên (nếu có)

- Suy nghĩ, tình cảm của em về cảnh đẹp đó: đây là vẻ đẹp bình dị của quê hương mà em gắn bó,...

III. Kết bài: Ý thức trách nhiệm của bản thân đối với việc giữ gìn và phát huy những giá trị của cảnh đẹp đất nước.